

nogle Bestemmelser tilføjet, som det fremgaar af de Ændringsforslag, vi have stillet, men vi vare vel nok blevne enige, hvis man fra den anden Side havde fastholdt, at man kun vilde lade de nye Fordelingsregler gælde et forøget Statstilskud. Men nu er man gaaet en helt anden Vej, idet man har opgivet Kravet om at faa et forøget Statstilskud, og i Stedet gaar Flerpartlets Ændringsforslag ud paa, at man vil tage 250,000 Kr. af det nuværende Beløb, som uddeles i Statstilskud til Kommunerne, og de skulle saa uddeles efter de nye Fordelingsregler.

Det kan være interessant at se, hvilken Totalvirkning disse Ændringsforslag ville medføre. Samtlige Landets Købstæder ville faa omtrent 75,000 Kr. mindre i Statstilskud end i Øjeblikket, og dette Beløb vil gaa over til forskellige Landkommuner, som altsaa ville faa saa meget mere i Statstilskud. Men hvis man ser efter, hvorledes Virkningen vilde være bleven efter det andet Forslag, som det blev forelagt, vilde den være bleven, at en Række af Landets Købstæder vilde have faaet betydeligt mere. Fra Socialdemokratiets Side vilde vi gerne have været med til at fremskaffe et Resultat, hvis det kunde have været naaet ved, at man endes om at vedtage et forøget Statstilskud til Kommunerne og saa gjorde Forsøg med de nye Fordelingsregler, men vi kunne ikke være med til som her at tage fra økonomisk haardt trængte Købstadkommuner for at give til maaske lige saa haardt trængte Landkommuner. Det er ikke ad den Vej, man øver Retfærdighed. Jeg vil gerne illustrere dette med et Eksempel fra Silkeborg.

Efter Forslaget, som det blev forelagt med et forøget Statstilskud af 500,000 Kr., vilde Silkeborg have faaet et forøget Statstilskud paa 1,058 Kr., men efter at Forslaget er ændret saaledes, at der kun skal uddeles noget af det alt bestaaende Tilskud blot efter nye Regler, vil Silkeborg faa 270 Kr. mindre end nu. Man kan sige, at 270 Kr. ikke ere noget stort Beløb, men naar man ser hen til, hvor anspændt denne Kommune er, vil det vistnok være overordentlig vanskeligt at faa Folk til at forstaa, at det skulde være retfærdigt at nedbringe Statstilskuddet for denne Kommune, der for det kommende Aar har en Skatteprocent af 11,9. Det turde dog være en saa høj Skatteprocent, at man nok kunde skønne, at der blev Anledning til at bringe denne Kommune Hjælp. Man har netop ved Skattelig-

ningen i Silkeborg anstrengt sig til det yderste for at finde Skatteydernes Indkomst, hvilket har været til Fordel for Statskassen, idet den faar saa meget mere i Formue- og Indkomstskat. Det er altsaa en udmærket Foranstaltning set fra Statskassens Side, men det skal saa straffes med, at den paagældende Kommune skal have mindre i Statstilskud. Det forekommer mig meget uheldigt, og det var sikkert langt bedre, om man i sine Bestræbelser for at faa en tilfredsstillende Skatteordning ordnede det saaledes, at Kommunen og Staten fik fælles Interesse netop i at finde Indkomsterne, og ikke gennemførte en Skatteordning, der frister Kommunerne til at holde Indkomsterne nede for at faa et forøget Statstilskud. Jeg kan som sagt ikke anerkende den foreslaaede Ordning som tilfredsstillende.

Jeg forstaaer ikke, at der i Udvalget har kunnet samles et Flertal om Ændringsforslagene under Nr. 1 og 3. Der siges ikke i Betænkningen noget om, hvad det er, der har bragt de Herrer til en fælles Opfattelse. Og jeg skal indrømme, at Ordføreren heller ikke i særlig Grad bestræbte sig for at klargøre det. For de Herrer Radikales Vedkommende maa det vel i nogen Grad være Ministerens Stilling, der har bevirket, at de have ændret Opfattelse, og Ministerens Stilling er vel igen en Følge af den anspændte finansielle Situation, af Hensyn til hvilken han ikke har ment at kunne gaa med til at forhøje Statstilskuddet. De øvrige Venstreudvalgsmedlemmer ere i Virkeligheden kun faldne tilbage til, jeg havde nær sagt den gamle Synd, det vil jeg nu ikke sige, men den gamle Opfattelse, som de hævdede i Fjor ved Forslagets Fremsættelse. Der er maaske derfor ikke stort at bebrejde dem, naar de nu have set en gunstig Lejlighed og have benyttet den til at komme tilbage til det, der aabenbart har været deres kæreste Tanke. For Højres Vedkommende kan jeg slet ingen Forklaring finde, men den faa vi maaske senere. Jeg troede, at Højre netop vilde bestræbe sig for, at der ogsaa ydedes Købstæderne Retfærdighed, men jeg kan ikke erkende, at disse Ændringsforslags Vedtagelse er en Retfærdighedshandling overfor Købstæderne. Tværtimod er det en Uretfærdighed, der begaas overfor en hel Række Købstæder, der i høj Grad ere anspændte under en meget høj Skatteprocent.

Der tales i Betænkningen om det Sam-